

Ministerul Finanțelor Publice

**Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

....
Tel :
Fax :
.....

DECIZIA NR. 29

din 26.03.2012

privind soluționarea contestației formulate de

.....,

din mun., județul Suceava,

CUI RO

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de, din mun., str., județul Suceava.

..... formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., înregistrat la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cu privire la suma de, reprezentând:

- – impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;

De asemenea, societatea contestă și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., înregistrată la AIF sub nr. prin care s-a stabilit măsura de depunere a declarațiilor recapitulative 394 rectificative pentru perioada sem. II 2007 – sem. I 2011.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la

Activitatea de inspecție fiscală sub nr., privind suma totală de, reprezentând:

- – impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;

Societatea contestă și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., înregistrată la AIF sub nr. prin care s-a stabilit măsura de depunere a declarațiilor recapitulative 394 rectificative pentru perioada sem. II 2007 – sem. I 2011.

Societatea motivează că are calitatea de investitor în zone defavorizate conform certificatului nr., fiind beneficiara ajutorului de stat acordat în condițiile OUG nr. 24/1998 sub forma exceptării de la plata obligațiilor fiscale legate de investiție și operare în zona defavorizată până a atingerea intensității maxime admise a ajutorului de stat.

Petenta precizează că, deși aveau știință de acest aspect, organele de inspecție fiscală au ignorat dispozițiile art. 14 ind. 1 din OG 24/1998 și, nesocotindu-și competența, au stabilit intensitatea permisă a ajutorului de stat, au constatat data atingerii acesteia la nivelul trim. IV al anului 2007, precum și depășirea intensității maxime admise a ajutorului de stat, au constatat data atingerii acesteia la nivelul trim. IV 2007, precum și depășirea intensității maxime admise, drept care au stabilit în sarcina sa obligații fiscale pentru care au emis titlu de creanță fiscală.

Societatea invocă prevederile art. 14 ind. 1 alin. 3 și 5 din OG nr. 24/1998 și afirmă că, în conformitate cu acestea, cuantumul ajutorului de stat și încadrarea în intensitatea maximă permisă sunt calculate de Consiliul Concurenței, care la data atingerii intensității maxime înștiințează beneficiarul asupra încetării acordării facilităților.

Invocă și prevederile alin. 6 al aceluiași articol, precizând că, în situația în care se constată depășirea intensității maxime admise, Consiliul Concurenței va aplica prevederile legale în domeniul ajutorului de stat.

Petenta susține că organele teritoriale nu aveau competența de a constata diminuarea investiției eligibile și atingerea intensității maxime permise și nici de a stabili consecințele fiscale ale depășirii acesteia.

Astfel, societatea susține că inspectorii care au efectuat controlul au încălcat atribuțiile unei autorității publice centrale – Consiliul Concurenței – și consideră că toate actele fiscale pe care le contestă sunt emise cu încălcarea legii.

De asemenea, susține că organele fiscale trebuiau să-i acorde șansa completării evidenței contabile prin înregistrarea ulterioară a facturilor care nu au fost înregistrate din neglijența contabilului, cu consecința ajustării debitului fiscal prin sistemul de deducere.

Totodată, precizează că, în ceea ce privește materialul lemnos descărcat din evidența contabilă cu mai puțin decât prețul de achiziție, soluția organelor de control este nelegală deoarece cheltuielile de achiziționare au fost efectuate în vederea obținerii de venituri impozabile și acest fapt nu poate fi imputabil din punct de vedere fiscal societății deoarece datorită recesiunii economice societatea a fost nevoită ca, în

anumite situații, pentru a limita pierderi mult mai mari, să vândă la un preț mai mic decât cel de achiziție.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., în urma verificării efectuate la, organele fiscale au stabilit în sarcina societății totală de, din care petenta contestă suma de, reprezentând:

- – impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Organele fiscale au emis și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., înregistrată la AIF sub nr., prin care au dispus măsura de depunere a declarațiilor recapitulative 394 rectificative pentru perioada sem. II 2007 – sem. I 2011.

În urma verificării efectuate, organele fiscale precizează că, în conformitate cu prevederile art. 6 lit. c din OG 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, societatea beneficiază de scutirea la plată a impozitului pe profit, conform certificatului de investitor.

Societatea deține certificatul de investitor în zonă defavorizată nr., obținut pentru activitatea de prelucrare a lemnului, cu valabilitate până la 31.03.2009.

Organele fiscale precizează că, quantumul ajutorului de stat acordat pentru anii 2003-2007 este în sumă de, iar valoarea facilității maxime admise calculate de organul competent este delei x 65 % =lei, sumă care a fost atinsă de societate în trim. IV 2007.

Organele fiscale susțin că impozitul pe profit scutit până la 30.09.2007 este în sumă delei, astfel:

- în anul 2003 – impozitul pe profit scutit este în sumă de lei;
- în anul 2004 – impozitul pe profit scutit este în sumă de lei;
- în anul 2005 – impozitul pe profit scutit este în sumă de
- în anul 2006 – impozitul pe profit scutit este în sumă de

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a înregistrat în evidențele contabile la venituri o serie de facturi fiscale în sumă de, pentru care **au calculat impozit pe profit** în sumă de, astfel:

- **în anul 2009** societatea nu a înregistrat în evidențele contabile factura nr. emisă de în sumă de, factură ce reprezintă stornare piese auto, înregistrate în contabilitate conform facturii nr. emisă, stornare cu care societatea trebuia să diminueze cheltuielile cu piesele auto. Pentru suma de s-a calculat impozit pe profit în sumă de

- **în anul 2010** societatea nu a înregistrat în evidențele contabile la venituri facturi fiscale în sumă de, pentru care s-a calculat un impozit pe profit în sumă de, astfel:

- factura nr. emisă de în sumă de, reprezentând contravaloare prestări servicii forestiere;
- factura nr. emisă de către în sumă de, reprezentând contravaloare lătuoroaie, din care societatea a înregistrat în evidențele contabile doar suma de, diferența de fiind neînregistrată la venituri;
- factura nr. emisă de în sumă de, reprezentând diferență de preț la lemn (taxare inversă);
- factura nr. emisă de către în sumă de, reprezentând contravaloare rumeguș;
- **în anul 2011** societatea nu a înregistrat în evidențele contabile la venituri factura nr., emisă de către, în sumă de, reprezentând lemn lucru rășinoase vândut. Pentru suma de s-a calculat impozit pe profit în sumă de

De asemenea, în urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că societatea a descărcat din evidențele contabile lemn lucru rășinoase, mai mult cu suma de, astfel:

- **pentru perioada 01.01.2011-30.06.2011**, societatea a achiziționat lemn lucru rășinoase în sumă de, sumă ce reprezintă lemn lucru rășinoase la prețul mediu de și a descărcat din gestiune lemn lucru rășinoase în sumă de, respectiv la prețul mediu de, rezultând că societatea a înregistrat cheltuieli cu materia primă cont 601 mai mult cu suma de (..... x procesat).

Organele fiscale au mai constatat că societatea a descărcat din evidențele contabile cherestea rășinoase, mai mult cu suma de, astfel:

- **pentru anul 2009** societatea a înregistrat în evidențele contabile, prin articolul contabile 345-711, cherestea obținută din procesare lemn în valoare de (..... cherestea la prețul de instrare în gestiune de), cherestea ce a fost descărcată din evidențele contabile prin articolul contabil 711-345 cu suma de (..... cherestea la prețul de).

Rezultă pentru anul 2009 o diferență în plus de cherestea descărcată și înregistrată pe cheltuieli de (..... x).

- **pentru perioada 01.01.2010-30.09.2010** societatea a înregistrat în evidențele contabile, prin articolul contabil 345-711, cherestea obținută din procesare lemn în valoare de (..... cherestea la prețul de intrare în gestiune), cherestea care a fost descărcată din evidențele contabile prin articolul contabil 711-345 cu suma de,..... (..... cherestea la prețul de).

Rezultă că până la data de 30.09.2010 societatea a descărcat din gestiune cherestea cu un preț mai mic față de cel de intrare cu suma de (*).

- **pentru perioada 01.10.2010-31.12.2010** societatea a înregistrat în evidențele contabile prin articolul contabil 345-711 cherestea obținută din procesare lemn în valoare de (..... cherestea la prețul de instrare în gestiune de), cherestea ce a fost descărcată din evidențele contabile prin articolul contabil 711-345 cu suma de (..... cherestea la prețul de).

Rezultă pentru trim. IV 2010 o diferență în plus de chereștea descărcată și înregistrată pe cheltuieli de (..... x), care diminuată cu suma de descărcată în minus până la trim. III 2010 a rezultat o diferență de

- **pentru perioada 01.01.2011-30.06.2011**, societatea a înregistrat în evidențele contabile în lunile ianuarie și februarie 2011, prin articolul contabil 345-711, chereștea obținută din procesare lemn în valoare de (..... chereștea la prețul de intrare în gestiune de), chereștea ce a fost descărcată din evidențele contabile prin articolul contabil 711-345 cu suma de (..... chereștea la prețul de/mc).

Rezultă pentru sem. I 2011 o diferență în plus de chereștea descărcată și înregistrată pe cheltuieli de (..... x).

În urma celor prezentate anterior, organele fiscale au constatat următoarele:

- **la data de 31.12.2007**, societatea înregistrează un profit impozabil în sumă de, impozit pe profit în sumă de, impozitul scutit conform art. 6 lit. c¹ din OUG 24/1998 fiind de Prin declarația 101, societatea a declarat impozit pe profit în sumă de lei, rezultând o diferență de **impozit pe profit scutit și nedeclarat și o diferență de impozit pe profit de plată în sumă de**
- **la data de 31.12.2008**, societatea înregistrează un profit impozabil în sumă de, impozit pe profit în sumă de Prin declarația 101 societatea a declarat impozit pe profit în sumă de, rezultând o diferență de, **impozit pe profit nedeclarat.**
- **la data de 31.12.2009**, societatea înregistrează un profit impozabil în sumă de, pentru care achită impozitul forfetar în sumă de Prin declarația 101, societatea a declarat impozit forfetar în sumă de Pentru anul 2009 profitul impozabil a fost reîntregit cu suma de, astfel a rezultat profit impozabil în sumă de pentru care s-a calculat impozit pe profit în sumă de, din care s-a scăzut impozitul forfetar în sumă de, rezultând o diferență **de plată în sumă de**
- **la data de 30.09.2010**, societatea înregistrează un profit impozabil în sumă de, pentru care achită impozitul forfetar în sumă de Prin declarația 101, societatea a declarat impozit forfetar în sumă de Până la 30.09.2010 profitul impozabil a fost reîntregit cu suma de pentru care nu s-a calculat impozit pe profit, deoarece societatea a achitat impozitul minim.
- **pentru perioada 01.10.2010-31.12.2010**, societatea înregistrează un profit impozabil în sumă de, pentru care trebuia să declare și să achite impozit pe profit în sumă de Prin declarația 101 societatea a declarat impozit forfetar în sumă de, rezultând o diferență de impozit nedeclarat în sumă de Pentru trim. IV 2010, profitul a fost reîntregit cu suma de, pentru care s-a calculat impozit pe profit în sumă de lei.
- **la data de 30.06.2011**, societatea înregistrează pierdere fiscală în sumă de lei. Organele fiscale au stabilit suplimentar un profit pentru perioada

01-06.2011 în sumă de lei. Profitul suplimentar a fost diminuat cu pierderea fiscală și a rezultat un profit impozabil în sumă de lei pentru care s-a calculat impozit pe profit în sumă de lei.

Astfel, pentru perioada verificată s-a stabilit suplimentar **un impozit npe profit în sumă de**

De asemenea, s-au calculat **majorări de întârziere în sumă de** lei de la data 25.01.2008 până la data de 17.10.2011 și **penalități de întârziere în sumă de** lei calculate pentru debitul în sumă de lei, iar pentru suma de lei, reprezentând impozit profit, scadentă la 25.07.2011, nu s-au calculat penalități de întârziere.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de lei, calculat pentru perioada 01.10.2007-31.03.2009 (perioada de valabilitate a certificatului de investitor), stabilit suplimentar prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cauza supusă soluționării este dacă datorează impozit pe profit stabilit suplimentar de plată, în condițiile în care deține certificat de investitor în zona defavorizată, dar a atins intensitatea maximă admisă ajutorului de stat în trim. IV 2007.

În fapt, în urma verificării efectuate la societate, organele fiscale au constatat că aceasta a emis o serie de facturi pe care nu le-a înregistrat în evidența contabilă.

Societatea deține certificatul de investitor în zonă defavorizată nr., obținut pentru activitatea de prelucrare a lemnului, cu valabilitate până la 31.03.2009.

Organele fiscale precizează că, ajutorul de stat acordat pentru anii 2003-2007 este în sumă de, iar valoarea facilității maxime admise calculate de organul competent este delei x 65 % =lei, sumă care a fost atinsă de societate în trim. IV 2007.

Organele fiscale precizează că situația impozitului pe profit scutit în sumă de lei, se prezintă astfel:

- în anul 2003 – impozitul pe profit scutit este în sumă de lei;
- în anul 2004 – impozitul pe profit scutit este în sumă de lei;
- în anul 2005 – impozitul pe profit scutit este în sumă de
- în anul 2006 – impozitul pe profit scutit este în sumă de
- în anul 2007 – impozitul pe profit scutit este în sumă de

Deoarece intensitatea maximă admisă în sumă delei a fost atinsă de societate în trim. IV 2007, organele fiscale au calculat și au stabilit suplimentar de plată impozit pe profit pentru perioada 01.10.2007-31.03.2009 în sumă de lei (..... impozit pe profit stabilit de inspecția fiscală pe anul 2007 +

..... impozit pe profit pe anul 2008 – impozit pe profit scutit până la atingerea intensității maxime admise stabilită de organele competente), astfel:

- **la data de 31.12.2007**, societatea înregistrează un profit impozabil în sumă de, pentru care impozitul pe profit este în sumă de, iar impozitul scutit conform art. 6 lit. c¹ și art. 14¹ din OUG 24/1998 este de Prin declarația 101, societatea a declarat impozit pe profit în sumă de lei, rezultând o diferență de **impozit pe profit scutit** și nedeclarat și o diferență de **impozit pe profit de plată în sumă de**
- **la data de 31.12.2008**, societatea înregistrează un profit impozabil în sumă de, impozit pe profit în sumă de Prin declarația 101 societatea a declarat impozit pe profit în sumă de, rezultând o diferență de, **impozit pe profit nedeclarat.**
- **pentru perioada 01.01.2009-31.03.2009**, organele fiscale nu au stabilit suplimentar impozit pe profit.

Societatea susține că deține certificat de investitor în zonă defavorizată și că, prin urmare, beneficiază de scutire la impozitul pe profit.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 38 alin. 1** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificat, unde se precizează că:

ART. 38

“Dispoziții tranzitorii

(1) În cazul persoanelor juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zonă defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investițiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenței zonei defavorizate.

[...]”.

- **Art. 6** din OUG nr. 24 din 30 septembrie 1998, republicată, privind regimul zonelor defavorizate, unde se precizează că:

ART. 6*)

(1) Societățile comerciale cu capital majoritar privat, persoane juridice române, precum și întreprinzătorii particulari sau asociațiile familiale, autorizate conform Decretului-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative, care își au sediul și își desfășoară activitatea în zona defavorizată, beneficiază pentru investițiile nou-create de următoarele facilități:

[...]

c¹) scutirea de impozit pe profitul aferent investițiilor noi, pe perioada existenței zonei defavorizate, se aplică numai persoanelor juridice care

au obținut înainte de data de 1 iulie 2003 certificatul permanent de investitor în zona defavorizată;

[...]”.

Din aceste prevederi legale se reține că, în situația în care persoanele juridice au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zonă defavorizată, beneficiază și prin aplicarea Codului fiscal, de scutire la plata impozitului pe profitul aferent investițiilor noi pe perioada existenței zonei defavorizate.

- De asemenea, OUG 24/1998, republicată, la **art. 14¹**, precizează următoarele:

ART. 14¹

“(1) Agenții economici care operează în zonele defavorizate beneficiază de facilitățile fiscale prevăzute la art. 6, până la atingerea intensității maxime admise a ajutorului de stat, conform Regulamentului privind ajutorul de stat regional, aprobat de Consiliul Concurenței.

(1¹) În calculul intensității ajutorului de stat se au în vedere costurile eligibile aferente valorii investițiilor efectuate până la data de 15 septembrie 2004.

(2) Ajutorul de stat pentru operare se acordă cu respectarea prevederilor Regulamentului privind ajutorul de stat regional.

(2¹) Intensitatea ajutorului de stat, prevăzută la art. 14¹ alin. (1), se determină luându-se în calcul ajutorul de stat primit de agenții economici începând cu data de 2 ianuarie 2003.

(3) Cuantumul ajutorului de stat și încadrarea în intensitatea permisă pentru fiecare agent economic sunt calculate de Consiliul Concurenței, pe baza informațiilor transmise de furnizorii de ajutor de stat și de agențiile pentru dezvoltare regională.

(4) Agențiile pentru dezvoltare regională țin evidența sumelor reprezentând valoarea stimulentei acordate fiecărui agent economic cu certificat de investitor și informează semestrial Ministerul Administrației și Internelor cu privire la evoluția acestor date.

(5) În momentul constatării atingerii intensității maxime admise calculate potrivit alin. (3), ca urmare a activității de monitorizare, Consiliul Concurenței înștiințează furnizorii de ajutoare de stat și agenții economici cu certificat de investitor asupra încetării acordării de facilități.

(6) În cazul depășirii intensității maxime admise, prevăzută în Regulamentul privind ajutorul de stat regional, Consiliul Concurenței va aplica prevederile legale în domeniul ajutorului de stat.

Din aceste prevederi legale rezultă că facilitatea fiscală de care beneficiază agenții economici se acordă până la atingerea intensității maxime admise a ajutorului de stat.

Rezultă că, în cazul societății contestatoare, facilitatea fiscală de scutire la impozitul pe profit se acordă pe durata valabilității certificatului de investitor în zonă defavorizată, dar până la atingerea intensității maxime admise a ajutorului de stat, intensitate ce se calculează de către Consiliul Concurenței.

Se reține că, în situația în care această limită maximă admisă a intensității ajutorului de stat este atinsă până la încetarea valabilității certificatului, din momentul atingerii intensității, societatea nu mai beneficiază de acea facilitate.

Faptul că societatea deține un certificat de investitor într-o zonă defavorizată nu înseamnă că va beneficia de facilitățile fiscale pe toată durata sa de valabilitate, ci doar până la atingerea intensității maxime admise a ajutorului de stat.

Din documentele existente la dosarul contestației rezultă că societatea deține certificatul de investitor în zonă defavorizată nr., obținut pentru activitatea de prelucrare a lemnului, cu valabilitate până la 31.03.2009.

Organele fiscale precizează că, ajutorul de stat acordat pentru anii 2003-2007 este în sumă de, iar valoarea facilității maxime admise calculate de organul competent este delei x 65 % =lei, sumă care a fost atinsă de societate în trim. IV 2007.

Organele fiscale precizează că situația impozitului pe profit scutit în sumă de lei, se prezintă astfel:

- în anul 2003 – impozitul pe profit scutit este în sumă de lei;
- în anul 2004 – impozitul pe profit scutit este în sumă de lei;
- în anul 2005 – impozitul pe profit scutit este în sumă de
- în anul 2006 – impozitul pe profit scutit este în sumă de
- în anul 2007 – impozitul pe profit scutit este în sumă de

Deoarece intensitatea maximă admisă în sumă delei a fost atinsă de societate în trim. IV 2007, rezultă că, în conformitate cu prevederile legale, aceasta nu mai beneficiază de scutire la plata impozitului pe profit după momentul atingerii intensității (fapt care s-a petrecut în trim. IV 2007).

Față de cele prezentate, se reține că impozitul pe profit în sumă de lei reprezintă impozit pe profit datorat de societate după atingerea intensității maxime admise a ajutorului de stat.

De asemenea, prin adresa înregistrată la AIF sub nr. și la DGFP Suceava sub nr., organele fiscale fac precizarea că:

„Impozitul pe profit de plată aferent anului 2007 în sumă de și pentru anul 2008 în sumă de, provine din activitatea din zonă pentru care societatea deține certificat de investitor”.

Prin urmare, rezultă că în mod legal organele fiscale au calculat și au stabilit suplimentar de plată impozit pe profit aferent veniturilor provenite din activitatea din zona defavorizată pentru care deține certificat de investitor, pentru perioada 01.10.2007-31.03.2009, deci calculat pentru perioada cuprinsă între data atingerii intensității maxime admise (în trim. IV 2007) și data încetării valabilității certificatului (31.03.2009).

Referitor la susținerea contestației că organele fiscale și-au depășit competența stabilind intensitatea permisă a ajutorului de stat, constatând data atingerii acesteia la nivelul trim. IV 2007 și depășirea intensității maxime admise, sumă care fi fost de competența Consiliului Concurenței, precizăm că această afirmație nu poate fi reținută în susținerea favorabilă a contestației, întrucât organele fiscale au acordat facilitatea până la atingerea intensității maxime calculată de organele competente, nefiind cazul de depășire a acesteia.

În ceea ce privește quantumul intensității maxime admise, așa după cum rezultă și din raportul de inspecție fiscală, „valoarea facilității maxime admise calculate de organul competent este de*65%=.....lei [...]”.

Rezultă că intensitatea maximă admisă a ajutorului de stat a fost calculată de către organul competent, societatea nefăcând dovada cu documente a celor susținute.

Având în vedere că intensitatea maximă admisă în sumă delei a fost atinsă de societate în trim. IV 2007, și ținând cont de faptul că societatea nu aduce alte argumente prin care să facă dovada că nu datorează suplimentar impozit pe profit, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit suplimentar impozit pe profit calculat pentru trim. IV 2007 (data atingerii intensității maxime admise) – trim. I 2009 (data încetării valabilității certificatului de investitor), drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la suma delei, reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar.**

2. Referitor la suma de lei, reprezentând impozit pe profit calculat pentru perioada 01.04.2009-30.06.2011 (deci pentru perioada ulterioară încetării valabilității certificatului de investitor), stabilit suplimentar prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cauza supusă soluționării este dacă datorează impozit pe profit stabilit suplimentar, în condițiile în care a emis o serie de facturi pe care nu le-a înregistrat în evidența contabilă și a descărcat din gestiune bunurile obținute sub prețul lor de producție.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că societatea a descărcat din gestiune bunurile obținute sub prețul lor de producție, că nu a înregistrat în evidența contabilă o serie de facturi emise și că nu a declarat o parte din impozitul pe profit datorat.

În consecință, organele fiscale au calculat și au stabilit suplimentar de plată în sarcina societății impozit pe profit în sumă de lei, aferent perioadei 01.04.2009-30.06.2011, ținând cont de pierderea fiscală și de impozitul pe profit declarate de societate.

Referitor la descărcarea din gestiune a bunurilor obținute sub prețul lor de producție, societatea susține că cheltuielile de achiziție au fost efectuate în vederea obținerii de venituri impozabile și că, datorită recesiunii economice, a fost nevoită să vândă bunurile la un preț mai mic decât cel de achiziție.

De asemenea, referitor la neînregistrarea veniturilor aferente facturilor emise, societatea susține că organele fiscale trebuiau să-i acorde șansa de a înregistra ulterior facturile.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 19** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificat și **pct. 12** din HG nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează că:

ART. 19

“Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

(2) Metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, privind ieșirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul profitului impozabil, cu excepția cazului prevăzut la alin. (3). Metodele contabile de evaluare a stocurilor nu se modifică în cursul anului fiscal.

[...]”.

“Norme metodologice:

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal”.

Din prevederile legale citate mai sus rezultă că, la calculul profitului impozabil se iau în considerare veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, acesta calculându-se ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Totodată, se menționează că metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, în ceea ce privește ieșirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul profitului impozabil.

- Referitor la ieșirea din gestiune a bunurilor, sunt aplicabile prevederile **pct. 61** din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3055 din 29 octombrie 2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, unde se precizează că:

“8.1.3. Evaluarea la data ieșirii din entitate

61. - (1) La data ieșirii din entitate sau la darea în consum, bunurile se evaluează și se scad din gestiune la valoarea lor de intrare sau valoarea la care sunt înregistrate în contabilitate (de exemplu, valoarea reevaluată pentru imobilizările corporale care au fost reevaluate sau valoarea justă pentru valorile mobiliare pe termen scurt admise la tranzacționare pe o piață reglementată).
[...].”

Din aceste prevederi legale rezultă că, la ieșirea din entitate, bunurile se scad din gestiune la valoarea lor de intrare sau de înregistrare în contabilitate.

Analizând aceste prevederi legale, se reține că bunurile ies din evidența contabilă la valoarea cu care au intrat.

În urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că societatea a descărcat din evidențele contabile lemn lucru rășinoase, mai mult cu suma de, astfel:

- **pentru perioada 01.01.2011-30.06.2011**, societatea a achiziționat lemn lucru rășinoase în sumă de, sumă ce reprezintă lemn lucru rășinoase la prețul mediu de și a descărcat din gestiune lemn lucru rășinoase în sumă de, respectiv la prețul mediu de, rezultând că societatea a înregistrat cheltuieli cu materia primă cont 601 mai mult cu suma de (..... x procesat).

De asemenea, organele fiscale au constatat că societatea a descărcat din evidențele contabile cherestea rășinoase, mai mult cu suma de, astfel:

- **pentru anul 2009** societatea a înregistrat în evidențele contabile, prin articolul contabile 345-711, cherestea obținută din procesare lemn în valoare de (..... cherestea la prețul de intrare în gestiune de), cherestea ce a fost descărcată din evidențele contabile prin articolul contabil 711-345 cu suma de (..... cherestea la prețul de).

Rezultă pentru anul 2009 o diferență în plus de cherestea descărcată și înregistrată pe cheltuieli de (..... x).

- **pentru perioada 01.01.2010-30.09.2010** societatea a înregistrat în evidențele contabile, prin articolul contabil 345-711, cherestea obținută din procesare lemn în valoare de (..... cherestea la prețul de intrare în gestiune), cherestea care a fost descărcată din evidențele contabile prin articolul contabil 711-345 cu suma de,..... (..... cherestea la prețul de).

Rezultă că până la data de 30.09.2010 societatea a descărcat din gestiune cherestea cu un preț mai mic față de cel de intrare cu suma de (..... *).

- **pentru perioada 01.10.2010-31.12.2010** societatea a înregistrat în evidențele contabile prin articolul contabil 345-711 cherestea obținută din procesare lemn în valoare de (..... cherestea la prețul de intrare în gestiune de), cherestea ce a fost descărcată din evidențele contabile prin articolul contabil 711-345 cu suma de (..... cherestea la prețul de).

Rezultă pentru trim. IV 2010 o diferență în plus de chereștea descărcată și înregistrată pe cheltuieli de (..... x), care diminuată cu suma de descărcată în minus până la trim. III 2010 a rezultat o diferență de

- **pentru perioada 01.01.2011-30.06.2011**, societatea a înregistrat în evidențele contabile în lunile ianuarie și februarie 2011, prin articolul contabil 345-711, chereștea obținută din procesare lemn în valoare de (..... chereștea la prețul de intrare în gestiune de), chereștea ce a fost descărcată din evidențele contabile prin articolul contabil 711-345 cu suma de (..... chereștea la prețul de/mc).

Rezultă pentru sem. I 2011 o diferență în plus de chereștea descărcată și înregistrată pe cheltuieli de (..... x

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea a înregistrat prin articolul contabil 345=711 producția de lemn lucru rășinoase și de chereștea rășinoase și a descărcat din gestiune prin articolul contabil 711=345 acele produse, dar la un preț de descărcare mai mic decât cel de intrare.

Având în vedere prevederile legale mai sus citate, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit suplimentar impozit pe profit aferent diferenței de venituri (contul 711) descărcate în plus.

În ceea ce privește susținerea petentei că cheltuielile de achiziție au fost efectuate în vederea obținerii de venituri impozabile și că, datorită recesiunii economice, a fost nevoită să vândă bunurile la un preț mai mic decât cel de achiziție, această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, organele fiscale au constatat aplicarea eronată a prevederilor legale privind modul de descărcare a gestiunii cu produsele finite, descărcare care operează cu conturile 345 „Produse finite” și 711 „Venituri aferente costurilor stocurilor de produse”, și nu operațiunile de vânzare a produselor finite care se evidențiază prin contul 701 „Venituri din vânzarea produselor finite”.

De asemenea, organele fiscale au constatat că societatea nu a înregistrat în evidențele contabile o serie de facturi fiscale în sumă de, astfel:

- **în anul 2009** societatea nu a înregistrat în evidențele contabile factura nr. emisă de în sumă de, factură ce reprezintă stornare piese auto, înregistrate în contabilitate conform facturii nr. emisă, stornare cu care societatea trebuia să diminueze cheltuielile cu piesele auto.

- **în anul 2010** societatea nu a înregistrat în evidențele contabile la venituri facturi fiscale în sumă de, astfel:

- factura nr. emisă de în sumă de, reprezentând contravaloare prestări servicii forestiere;

- factura nr. emisă de către în sumă de, reprezentând contravaloare lăturaoaie, din care societatea a înregistrat în evidențele contabile doar suma de, diferența de fiind neînregistrată la venituri;

- factura nr. emisă de în sumă de, reprezentând diferență de preț la lemn (taxare inversă);
- factura nr. emisă de către în sumă de, reprezentând contravaloare rumeguș;
- **în anul 2011** societatea nu a înregistrat în evidențele contabile la venituri factura nr., emisă de către, în sumă de, reprezentând lemn lucru rășinoase vândut.

Petenta susține că organele fiscale trebuiau să-i acorde șansa de a înregistra ulterior facturile care nu au fost înregistrate din vina lucrătorului contabil.

Această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, așa cum prevede și **art. 6 și art. 2** din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, fiecare operațiune economică ce a avut loc, trebuie consemnată în momentul efectuării ei într-un document care dobândește calitatea de document justificativ, iar documentul se va înregistra în evidența contabilă în perioada fiscală la data la care a avut loc operațiunea reflectată (documentele se înregistrează cronologic).

ART. 6

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

ART. 2

“(1) Contabilitatea este o activitate specializată în măsurarea, evaluarea, cunoașterea, gestiunea și controlul activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, precum și a rezultatelor obținute din activitatea persoanelor prevăzute la art. 1. În acest scop, contabilitatea trebuie să asigure înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și alte informații referitoare la activitatea desfășurată, atât pentru cerințele interne ale acestora, cât și în relațiile cu investitorii prezenți și potențiali, creditorii financiari și comerciali, clienții, instituțiile publice și alți utilizatori”.

Din prevederile legale menționate se reține că orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, iar contabilitatea trebuie să asigure înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, de unde rezultă că societatea avea obligația înregistrării facturilor și a veniturilor aferente în evidența contabilă la data emiterii lor.

Conform prevederilor art. 19 din Codul fiscal și a normelor de aplicare a acestuia, menționate mai sus, profitul impozabil se determină ca diferență dintre veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile și că veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată.

Referitor la susținerea contestatoarei că trebuia să i se acorde șansa înregistrării ulterioare a facturilor care nu au fost înregistrate din neglijența contabilului, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât societatea avea posibilitatea și obligația înregistrării acestora la momentul efectuării operațiunilor, în ordine cronologică, conform prevederilor Legii contabilității.

Potrivit actului administrativ atacat, faptul că nu au fost înregistrate în contabilitate o serie de facturi a fost constatat de către organele de inspecție fiscală.

- Conform prevederilor **art. 94** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

„(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora;”

g) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile;

h) dispunerea măsurilor asigurătorii în condițiile legii;

i) efectuarea de investigații fiscale potrivit alin. (2) lit. a);

j) aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor legale;

k) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal.”

Din aceste prevederi, se reține că inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

De asemenea, conform prevederilor **art. 109** din același act normativ, organele de inspecție fiscală au obligația de a consemna în raportul de inspecție fiscală toate constatările din punct de vedere faptic și legal:

ART. 109

“Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) **Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal.**

(2) **Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere”.**

Rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit că societatea avea obligația înregistrării în contabilitate a facturilor și a veniturilor aferente.

Referitor la stabilirea suplimentară a impozitului pe profit ca urmare a nedeclarării acestuia de către societate, precizăm că petenta nu aduce nici un motiv care să contrazică această constatare a organelor fiscale.

- Conform prevederilor **art. 206** din OG 92/2003, republicată,

ART. 206

“Forma și conținutul contestației

(1) **Contestația se formulează în scris și va cuprinde:**

[...]

c) **motivele de fapt și de drept;**

d) **dovezile pe care se întemeiază;**

[...]”.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit suplimentar impozit pe profit de plată în sumă de lei, datorat pentru perioada 01.04.2009-30.06.2011, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la această sumă.**

De asemenea, având în vedere că impozitul pe profit în sumă de care a generat accesoriile este datorat conform celor reținute la pct. III 1 și pct. III 2, și întrucât acesta nu a fost achitat la scadență și luând în considerare și principiul de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), rezultă că în mod legal organul fiscal a calculat **accesorii în sumă totală de lei aferente impozitului pe profit**, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la această sumă.**

3. Referitor la contestația formulată împotriva măsurii de depunere a declarațiilor recapitulative 394 rectificative pentru perioada sem. II 2007 – sem. I 2011, stabilită prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., înregistrată la AIF sub nr., cauza supusă soluționării este dacă organul competent constituit la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava are competența de a soluționa acest capăt de cerere, în condițiile în care măsura stabilită nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora și măsura de diminuare a pierderii fiscale, ci la alte măsuri stabilite în sarcina contribuabilului, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală.

În fapt, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., organele de inspecție fiscală au dispus societății măsura de depunere a declarațiilor recapitulative 394 rectificative pentru perioada sem. II 2007 – sem. I 2011.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **art. 209** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 209

„Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală;

[...]

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, și asupra măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri.

Or în urma verificării efectuate s-a dispus măsura de depunere a declarațiilor recapitulative 394 rectificative pentru perioada sem. II 2007 – sem. I 2011.

Conform textelor de lege menționate mai sus, cererile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.

- Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, la **pct. 1 din Anexa 2** - Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, prevede:

„1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului”.

Întrucât măsurile stabilite în sarcina societății prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., înregistrată la AIF sub nr., nu vizează măsura de diminuare a pierderii fiscale, rezultă că dispoziția de măsuri nu are caracterul unui titlu de creanță și nici nu reprezintă un act administrativ fiscal asimilat deciziei de impunere, motiv pentru care soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, organul de soluționare specializat din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava neavând

competență de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, potrivit **art. 209 alin. (2)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

- La **pct. 5.1 – 5.4** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Anexa nr. 1, se prevede că:

„5. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 209 din Codul de procedură fiscală - Organul competent

5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 209 alin. (1) din Codul de procedură fiscală sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

[...]

5.3. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație etc.

5.4. Competența de soluționare este dată de cuantumul total al sumelor contestate, reprezentând impozite, taxe, contribuții, datorie vamală stabilite de plată de către organul fiscal, accesorii ale acestora, precum și al diminuării pierderii fiscale.

[...]”.

Din textele de lege menționate mai sus se reține că, măsurile stabilite prin dispoziția de măsuri cu excepția celor prevăzute la art. 209 alin. 1 din OG 92/2003, republicată (măsura de diminuare a pierderii fiscale), intră în competența organului emitent al actului administrativ atacat.

Din cele prezentate mai sus **rezultă că organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, care au ca obiect impozite, taxe, și a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilită prin dispoziție de măsuri, or în cazul de față organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății măsura de depunere a declarațiilor recapitulative 394 rectificative pentru perioada sem. II 2007 – sem. I 2011, măsură care, așa după cum se precizează la alin. (2) al art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, intră în competența de soluționare a organului fiscal emitent, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de
împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată
stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală
sub nr., privind **suma de**, reprezentând:

- – impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

2. Transmiterea dosarului cauzei pentru contestația formulată împotriva
Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.,
înregistrată la AIF sub nr., **Activității de inspecție fiscală** din cadrul
Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava pentru a proceda
conform actelor normative aplicabile speței, potrivit celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni
de la data comunicării, conform procedurii legale.

.....